

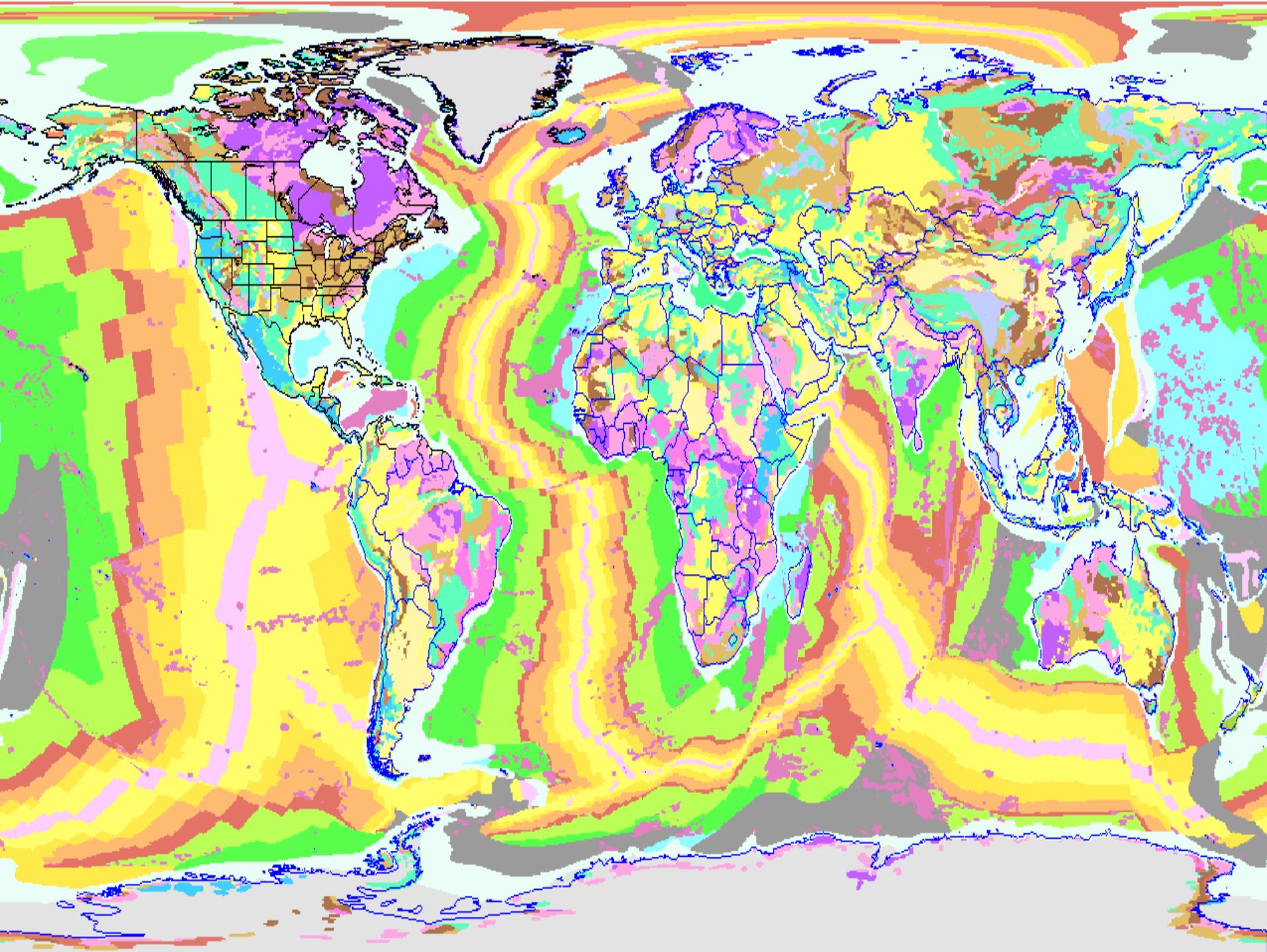
VILNIAUS UNIVERSITETAS
GEOLOGIJOS IR MINERALOGIJOS KATEDRA

Nelaimingieji skalūnai

2014, Vilnius

Simonas Saarmann

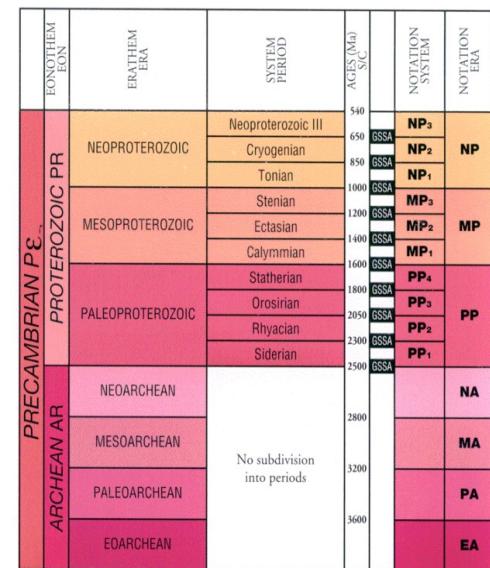
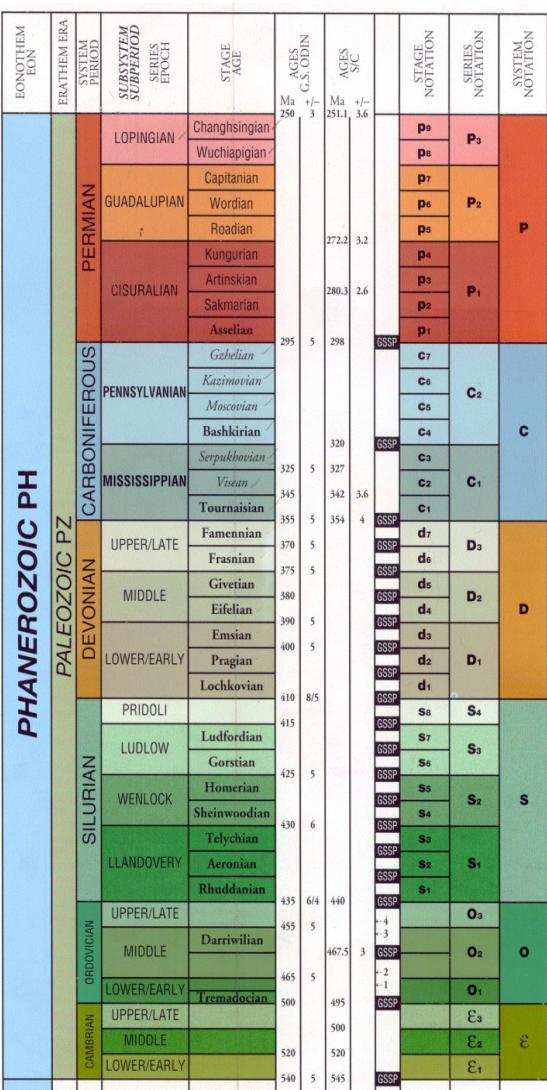
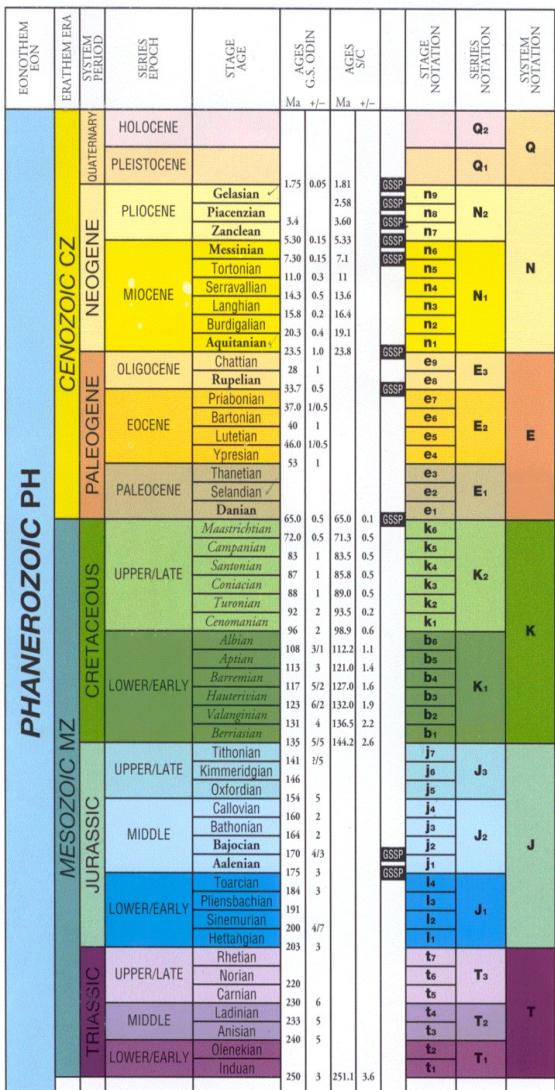

INTERNATIONAL STRATIGRAPHIC CHART

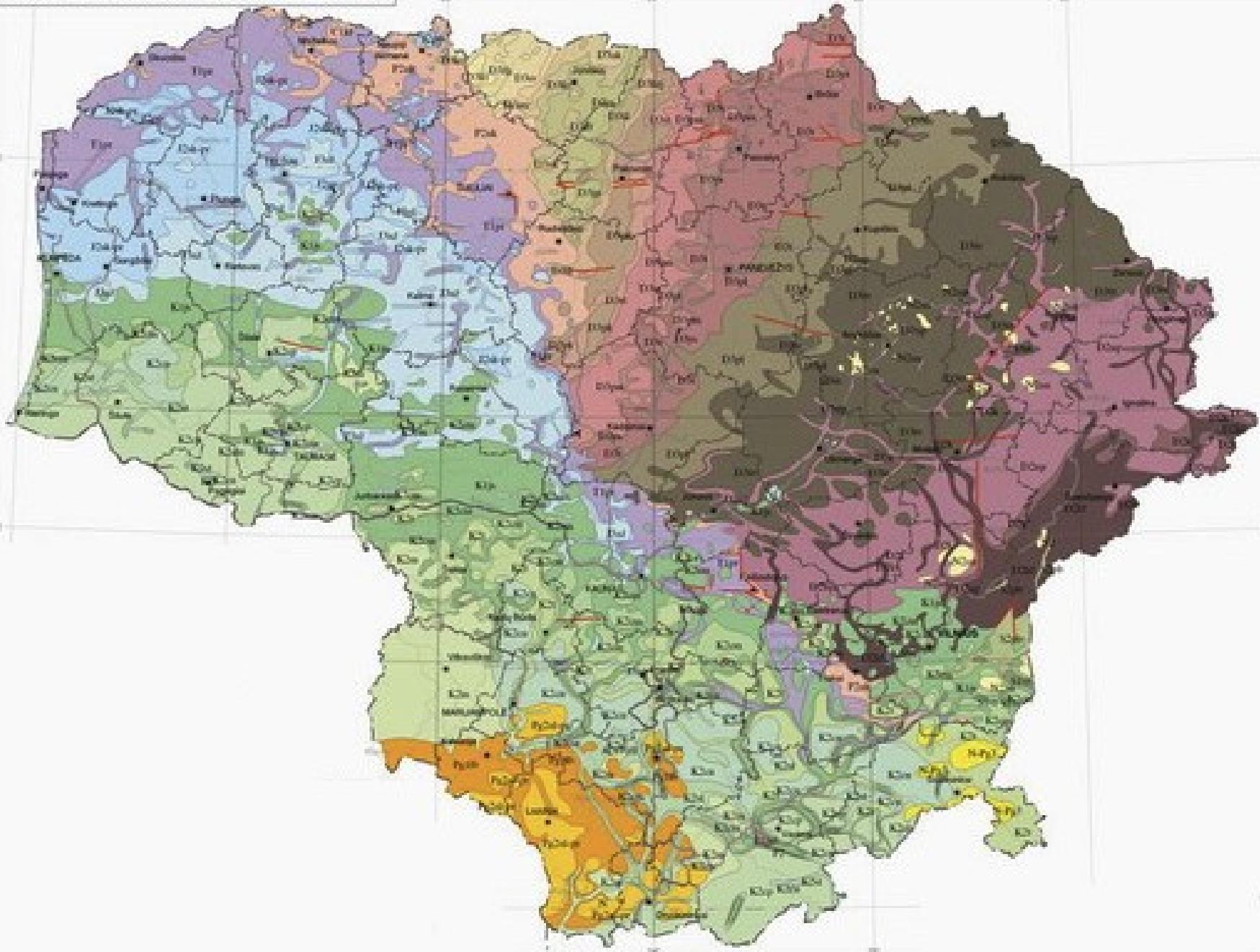
International Union of Geological Sciences

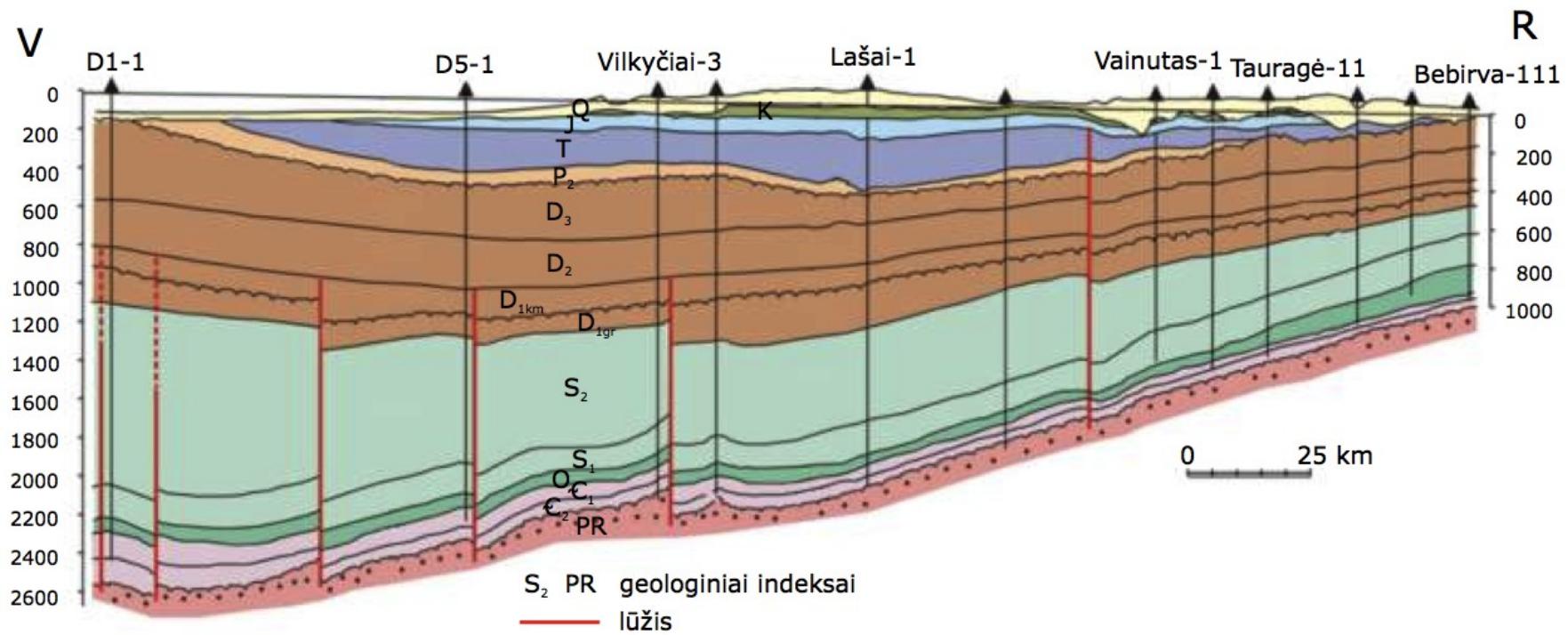
This new edition of the Global Stratigraphic Chart gives a clear picture of the present state of the art in the chronostratigraphic division of geological time, mentioning only units recommended for international use. The 1986 Guidelines of ICS (Cowie et al. 1986) and their revision (Remane et al. 1996) regulate the procedure to be followed in defining international chronostratigraphic/geochronological units. The Revised Guidelines were ratified in a formal vote of the Full Commission of ICS. They stipulate that global chronostratigraphic units are NOT defined by unit-stratotypes, but by their lower boundary only, following the principle introduced with the definition of the base of the Devonian in 1972 (Marinsson, 1977). This is indeed the only way to arrive at a global chronostratigraphic scale made up of strictly contiguous units.

Phanerozoic global chronostratigraphic boundaries are thus formally defined by a Global Stratotype Section and Point (GSSP - Cowie et al. 1986), whereas Precambrian chronostratigraphic boundaries are formally defined in terms of absolute age by a Global Standard Stratigraphic Age (GSSA - Remane et al. 1996). In order to become formal, boundary definitions have to be accepted by a 60% majority in successive votes, first by the working group responsible for the choice of the GSSP, then by the concerned Subcommission of ICS, and finally by ICS. With its ratification through IUGS, a GSSP or GSSA

LITUUVOS PREKVARTERO GEOLOGINIS ŽEMĖLAPIS

Vakarų Lietuvos geologinis pjūvis su grėžiniais
Aut. O. Zdanavičiūtė

Naudingųjų iškasenų (toliau NI.) telkiniai rodikliai (kiek kokių NI užteks kuriam laikotarpiui) yra laikini ir netikslūs, nes vystantis mokslui ir technologijoms NI gavyba ir sunaudojimas ekonomiškėja. Pavyzdžiu, Lietuvos nafta negausi, bet nepaprastai geros kokybės ir tinka itin aukštos technologijos specializuotiems gaminiams, tačiau per visą gavybos istoriją, naudota menkaverčių gaminių pramonei arba tiesiog kurui. Jei ji nebūtų taip švaistoma, jos užtektų ilgesniams laikui, bei būtų galima daugiau uždirbti.

2012 m. Lietuvoje išgauta 102'040 tonų naftos, o 2013 m. - 86'070 tonų.

Lietuvoje daugiausia statybinėms medžiagoms tinkamų NI. R. Lietuvoje slūgso karbonatinės uolienos (klintys, dolomitai), o PV Lietuvoje - silūro ir ordoviko juodi graptolitiniai argilitai sluoksniai (3 pav.) labiausiai perspektyvūs anglavandenilių išteklių požiūriu. Jų slūgsojimo gylis čia kinta nuo 1,7 km iki 2,05 km. Kiti Lietuvos telkiniai nėra detaliai išžvalgyti ir eksplotuojami. Taip pat Lietuvos teritoriniuose vandenynse yra perspektyvių naftos gaudyklų, tačiau šie galimi telkiniai visiškai neišžvalgyti.

NI telkiniai susidarymas – dažnai sudėtingų ir ilgų geologinių procesų rezultatas. Pavyzdžiu angių kladai susidarė iš mirusų augalų ir gyvūnų liekanų, kaip ir kiti anglavandeniliai (1 pav.). Degindami karbono periodo angliai – jaučiame prieš milijonus metų švietusios saulės akmenyje išsaugotą energiją. Tačiau ne visi mirę organizmai sudaro NI kladus, tik tam tikros gelmių struktūros ir procesai palankiai nulémė telkiniai susidarymą (2 pav.).

Sąvokų žodynėlis

Anglavandeniliai – visi skysti ir dujiniai anglavandeniliai ar jų ir kitų medžiagų gamtiniai mišiniai, susikaupę žemės gelmėse: nafta, dujos, kondensatas bei juose susikaupę lydintieji komponentai.

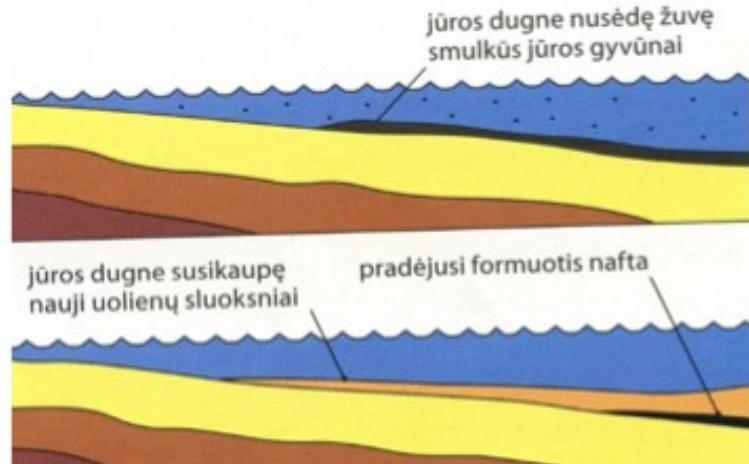
Anglavandenilių gaudyklė – natūralios geologinės žemės gelmių struktūros palankios anglavandenilių kaupimuisi. Dažnai tai būna sluoksnių lilių vietas ar kupolo formos struktūros, kurios sustabdo migracijas į paviršių anglavandenilius gelmėse ir surenka juos į vieną vietą – telkinį.

Argilitas – nuosėdinė nuolaužinė uoliena, sudaryta iš molio dydžio dalelių.

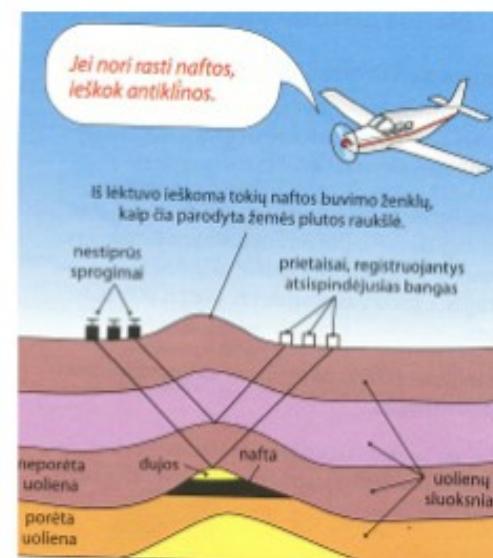
Graptolitai – išnykusių kolonijinių gyvūnų (*Hemichordata*) klasė. Jų fosilių aptinkama kambro – karbono periodų uolieneose.

Naudingosios iškasenos (NI) – tai gamtinės mineralinės medžiagos, esančios žemės gelmėse, kurias galima naudoti materialinėje gamyboje ar kitoms reikmėms.

Žvalgyba (geologinė) – darbai, kurių metu ieškoma ir įvertinama kiek ir kokių naudingųjų iškasenų yra tam tikroje vietoje. Taip pat pateikiamas įvertinimas galimai gavybai pagal to meto technologines galimybes.

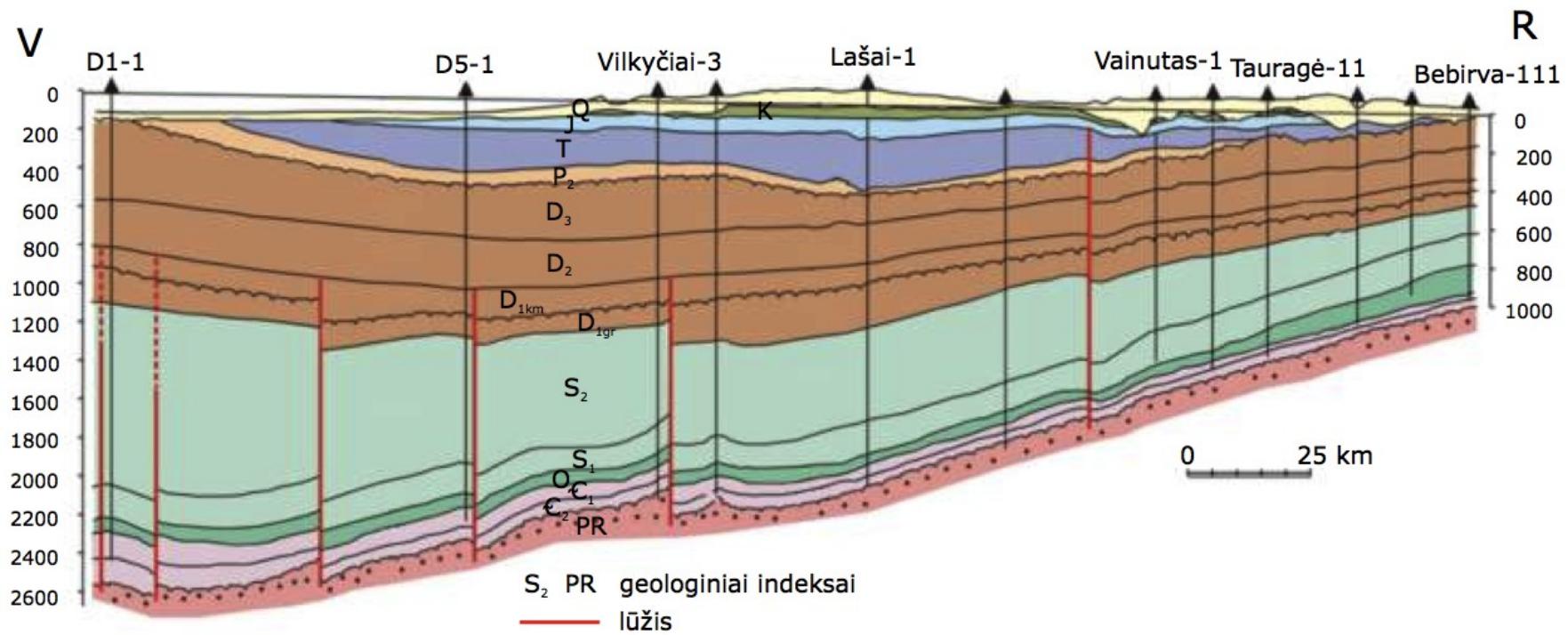

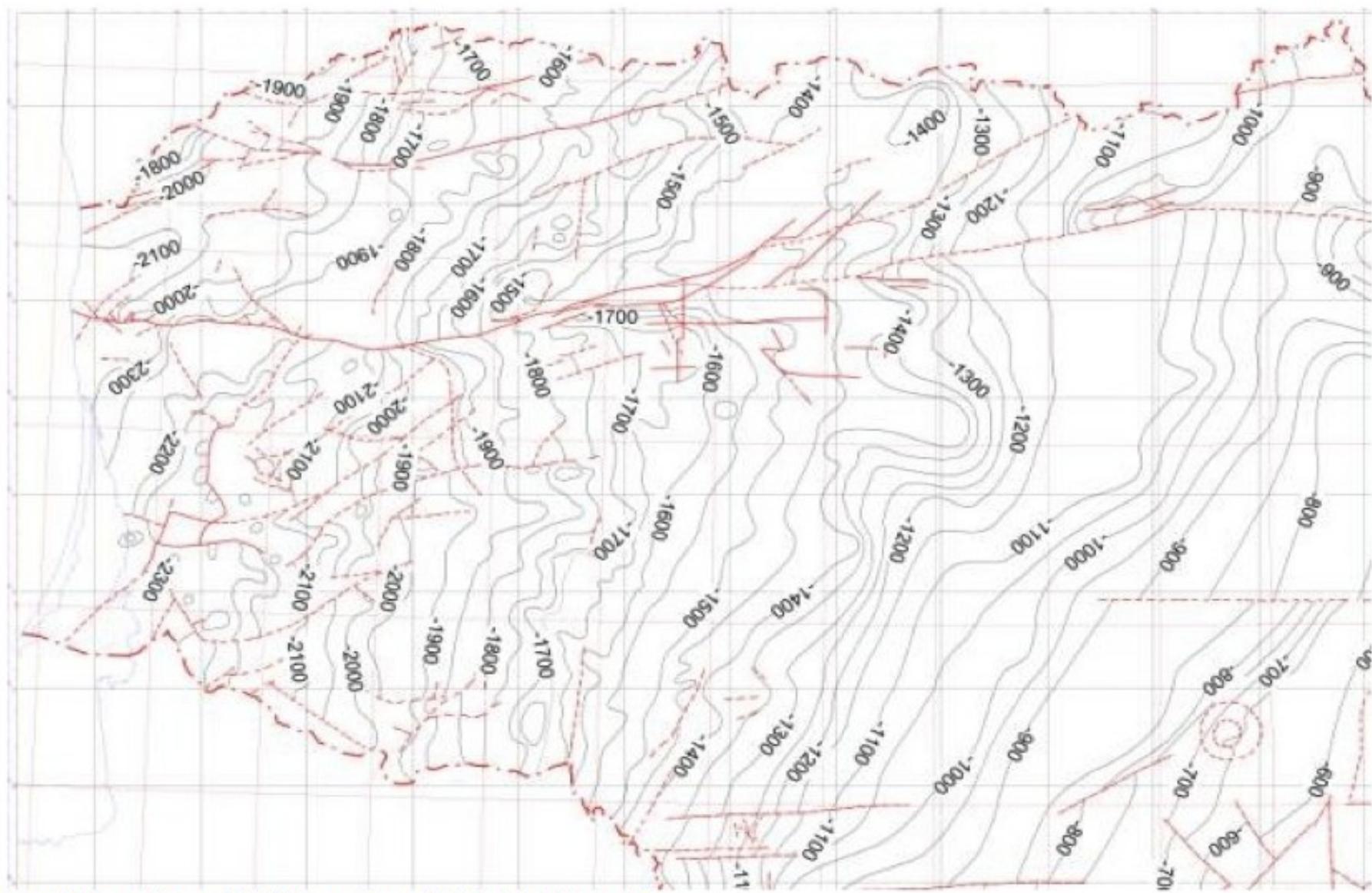
Pav. 1. Naftingų uolių susidarymo schema (L. Ryan vadovėlis 10-ai klasei).

Pav. 2. Naudingosios iškasenos gaudyklės chematinis pjūvis. Antiklina – tam tikru būdu išsilenkusiu sluoksnių raukštė (L. Ryan vadovėlis 10-ai klasei).

Vakarų Lietuvos geologinis pjūvis su grėžiniais
Aut. O. Zdanavičiūtė

Pav. 2. Vakarų Lietuvos kristalinio pamato pagrindinių tektoninių struktūrų žemėlapis. Raudonos linijos – lūžiai, punktyrinės linijos – spėjami lūžiai. Skaičiais pažymėtos gylių izolinijos. (Lietuvos geologijos tarnyba, 2006).

Skalūnas

Argilitas

Smėlio smiltelės, net labai stipriai suspaustos, turi mažų tarpelį, kuriuos gali kaupitis kitos medžiagos nepadidindamas smėlio tūrio. Nuo smėlio (ar smiltainio) grūdelių išsidėstymo kompaktiškumo ir grūdelių formos priklauso uolienos poringumas (1 pav). Geologijoje pagal įvairių uolienu dalelių dydį ir formą galima nustatyti jų susidarymo, pernešimo ar vėlesnio poveikio pobūdį ir mastą. Pajūrio bangų apzulinti akmenėliai bus plokštesni, nei ledyno atvilkti rieduliai. Skiriasi grūdolio kaupimosi būdas ir vandens baseinuose – upėse vienokas, ežeruose kitoks. Taip pat lieka požymiai rodančią ar nuosėdos kaupési priekrantinėje zonoje ar telkinio gilesnėje vietose, nuosėdų klojimasis vyko potvynio ar kitu metu, tekant srovei, ar stovinčiame vandenye.

Svarbu rekonstruojant senias geologines sąlygas atskirti požymius, kurie rodo nuosėdų susidarymo laiką nuo vėlesnių (antrinių) pokyčių, kurie susidariusias uoliemas galėjo keisti, pleišeti, deformuoti, slėgti ar ardyti (1 pav). Uolienu tirpimas, tektoniniai lūžiai ir kiti procesai negrįztamai pakeičia uolienu faktūrą ir sluoksnį savybes. Žemės pluta yra įvairių geologinių procesų stipriai sueižéta ir tankiu lūžiu tinklu suardytą į struktūrą artimą Rubiko kubui (2 pav).

Norint galima dirbtinai padidinti geologinių kūnų plyšiuotumą gręžiniais naudingujų iškasenų gavybos procese Taip pat ir poringumas gali būti išradinai panaudotas inžineriniams tikslams – kasant metro, į uoliemas suleidžiamas azotas, kuris sušaldo porose esantį vandenį, neleisdamas kasiniams užvirtinti, kol šie nebus sutvirtinti.

Terminų žodynėlis

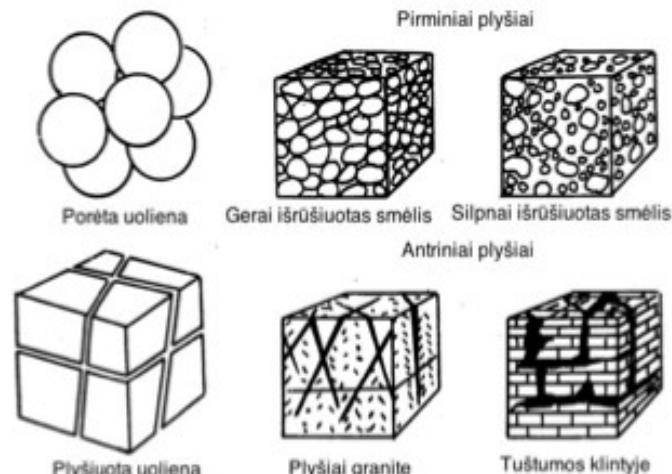
Poringumas - porų kiekis kietame kūne. Matuojamas vieneto dalimis nuo 0 iki 1 arba procentais nuo 0 iki 100 %. Poringumas ir filtracijos koeficientas turi netiesioginį ryšį: smėliams - kuo didesnis poringumas tuo didesnis filtracijos koeficientas. Tačiau moliniams gruntams tai netaikoma. Molinių gruntu poringumas yra ganetinai didelis, tačiau porose esantis vanduo surištas ir jo tékmė apsunkinta.

Gavyba - gamtos gerybių émimas, gavimas iš Žemės gelmių ar arti jos paviršiaus.

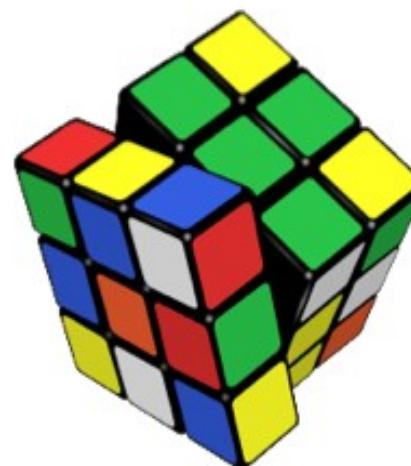
Gręžinys – apvalios formos kasinys, išgręžtas gręžimo instrumentais Žemės paviršiuje ar požemyje per nuosėdas ar uoliemas bet kokia kryptimi ir bet kokiu kampu, kurio skersmuo ne didesnis kaip 2 m. Pagal gręžinio paskirtį skirtomi į žvalgybinius, eksplotacionius, pagalbinius, specialiuosius ir sprogdinimui.

Naudingosios iškasenos – tai gamtinės mineralinės medžiagos, esančios žemės gelmėse, kurias galima naudoti materialinėje gamyboje ar kitoms reikmėms.

Tektoniniai lūžiai – dėl žemės plokštę vertikalių ir horizontalių judesių atsirandantys plyšiai ir persistūmimai (sluoksnį nedarnos).

Pav. 1. Uolienu poringumas ir plyšiuotumas

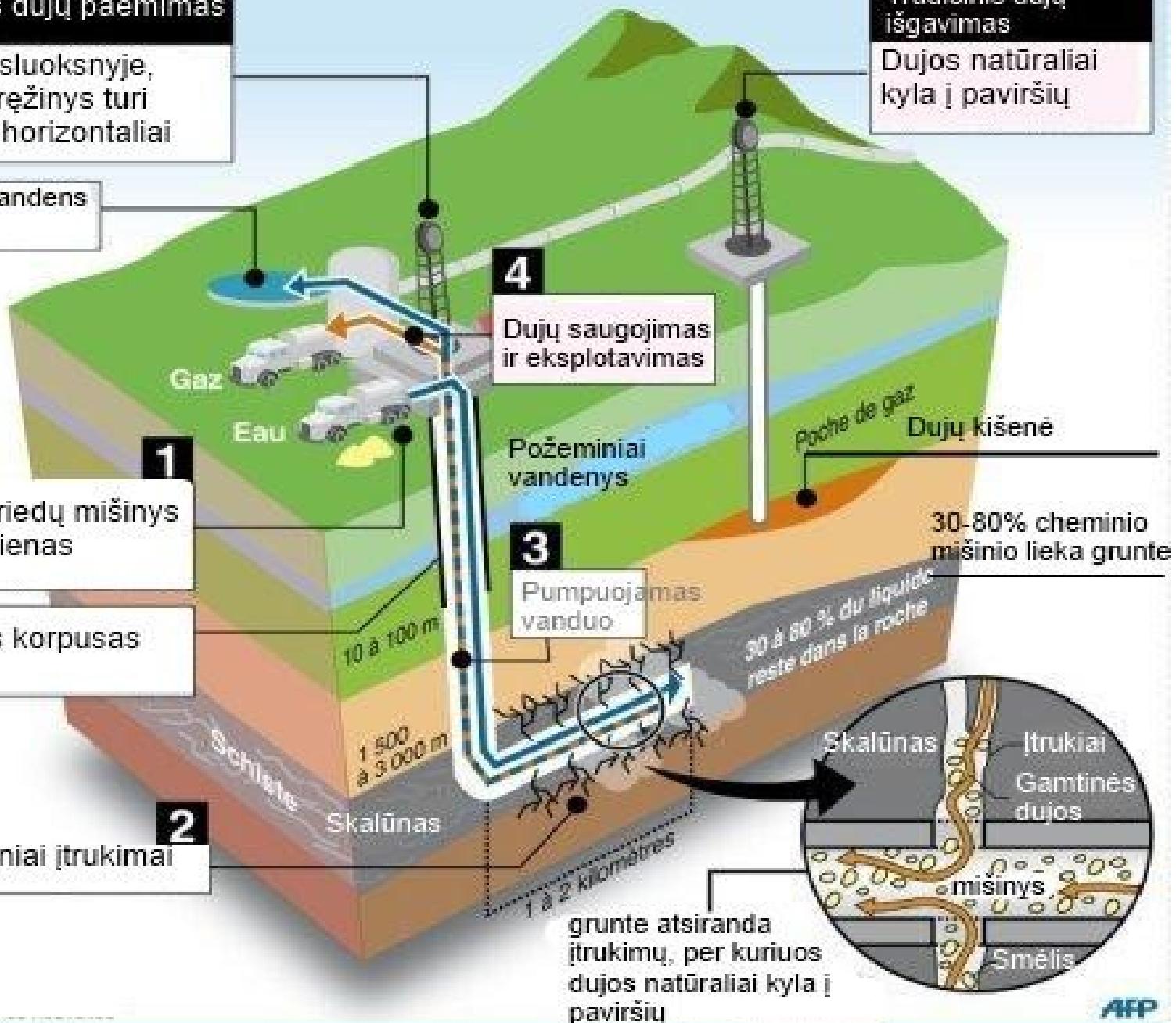

Pav. 1. Rubiko kubas

Netradicinio dujų paėmimas

Dujos yra sluoksnyje,
kuriame gręžinys turi
išsidėstyti horizontaliai

Panaudoto vandens
rezervuaras

Tradicinis duju išgavimas

Dujos natūraliai
kyla į paviršiu

Karbonatinės uolienos plačiai papilitusios Lietuvoje (dolomitas, klintis, kreida).

Jos susidarė buvusiose jūrose iš organizmų šarvų ir skeletų. T. y. augalai ir gyvūnai iš atmosferos émė CO₂, kuris šiemis organizmams žuvus, kaupėsi jūrų dugne ir dabar sudaro milžiniškas uolių storymes. Tai milžiniškos CO₂ saugyklos. Karbonatinės uolienos - tik tarpinė stotelė planetos CO₂ apytakos rate (pav. 3). Taip pat jos yra geras indikatorius atkuriant kokia uolių susidarymo metu buvo CO₂ koncentracija atmosferoje.

Geologinėje Žemės istorijoje būta laikotarpių, kai šių dujų koncentracija buvo didesnė, nei istoriniai laikais (pav. 1 ir 2). Tačiau planeta visada surasdavo pusiausvyrą ir gyvybę toliau klestėdavo.

Geologinėje praeityje buvo ir daug išmirimų, kurie vadinami net *masiniais*.

Tačiau po jų sekėdavo naujos gyvybės suklestėjimas. Išmirus senesnėms gyvybės formoms, jisivyraudavo naujos rūšys ir tipai, kurie būdavo tobulesnės organizacijos ir geriau gebantys prisitaikyti prie naujų aplinkos sąlygų. Pavyzdžiu, žinduoliai, kurių atstovas yra ir žmogus, suklestėjo tik išmirus dinozaurams, nes žinduolių protéviai – žiurkės dydžio gyvūnai – tada gyveno *priespaudoje* dinozaurų šešelyje (pav. 4).

Sąvokų žodynėlis

Istoriniai laikai – laikotarpis apimantis Žemės amžiui nežymų laikotarpių, kai atsirado raštas ir pradėta fiksuooti istorija.

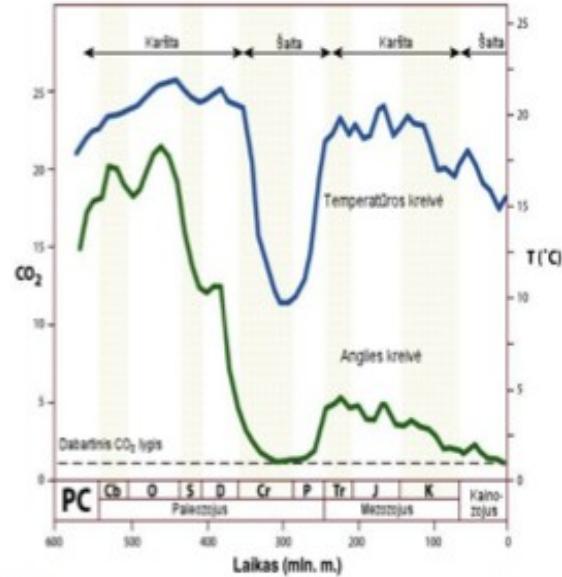
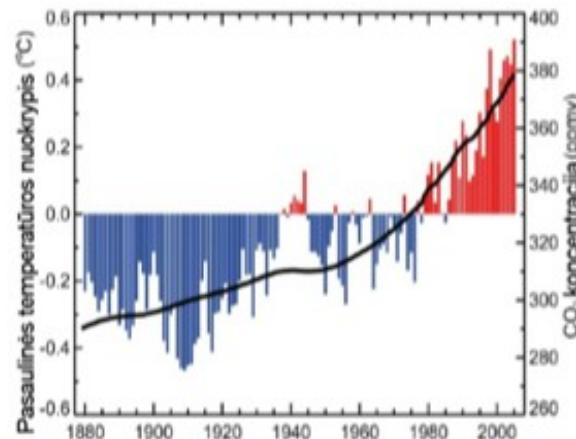
Geologinis laikas – apie 4,54 milijardus metų apimantis laikotarpis, nuo Žemės susidarymo iki dabar.

Masinis išmirimas – geologinis įvykis Žemės istorijoje, kai dėl įvairių priežasčių per trumpą laiką fosilių tarpe pradingsta didelis procentas prieš tai buvusių rūsių. Per vieną išmirimą gali išnykti daugiau nei pusė rūsių. Dabar gyvena tik apie 2 proc. kažkada gyvenusiu (žinomu!) rūsių.

Karbonatinės uolienos – nuosédinės uolienos, kurių sudėtyje yra daugiau kaip pusę sudaro karbonatiniai mineralai. Šios uolienos plačiai paplitusios Žemėje. Apie 21-22 % visų nuosédinės kilmės uolių yra karbonatai.

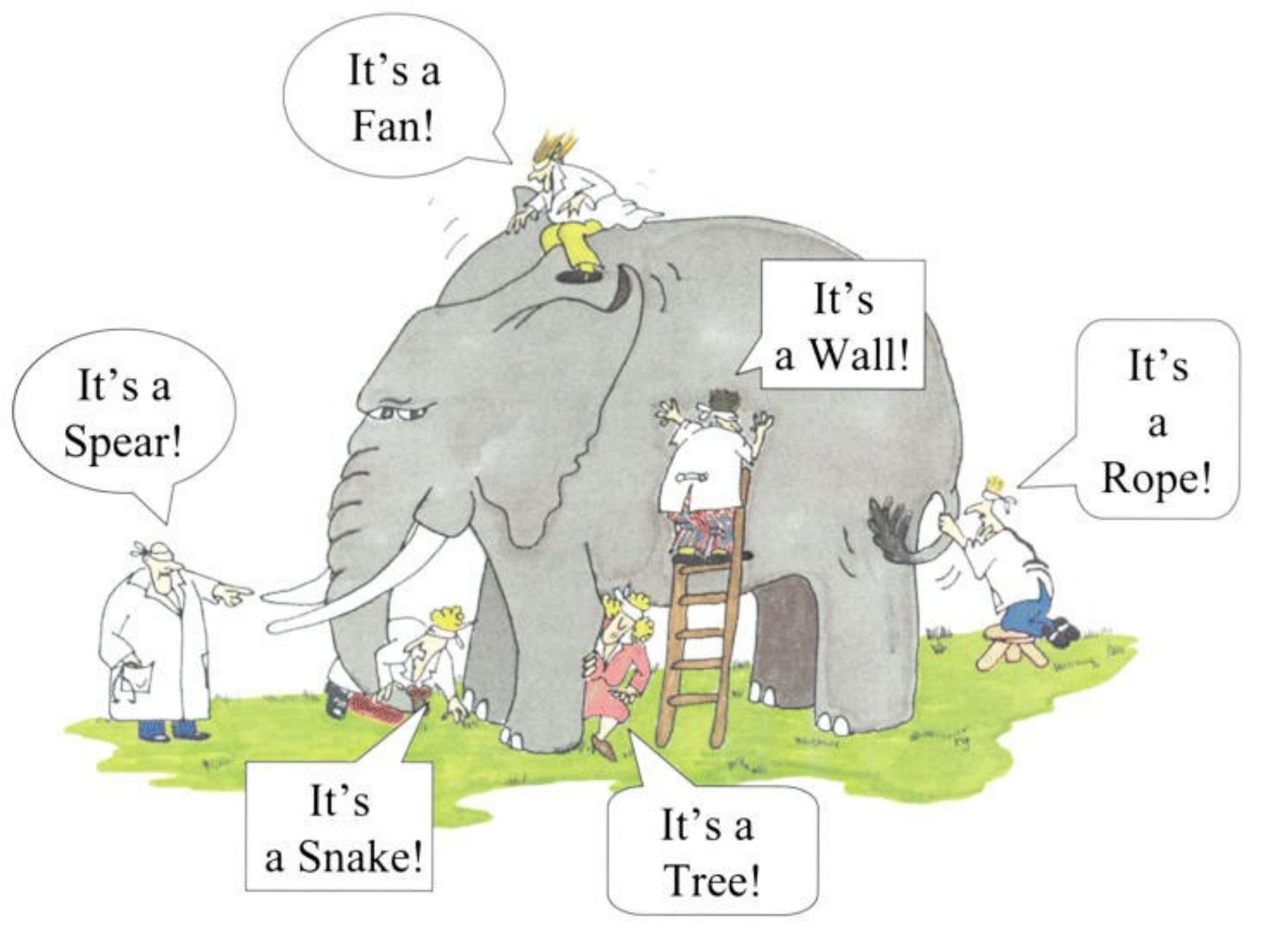
Visuotinis atšilimas (arba globalinis atšilimas) – per paskutinius dešimtmečius fiksuoojamas Žemės atmosferos prič paviršiaus ir vandenynų vidutinės temperatūros didėjimas. Per XX amžių vidutinė pasaulinė temperatūra pakilo $0,74 \pm 0,18$ °C.

CO₂ - Anglies dioksidas – atmosferos dujos, susidedančios iš 1 anglies ir 2 deguonies atomų. Atmosferoje jos sudaro apie 0,04% bendro tūrio. CO₂ yra gautinis produktas organizmuose, kurie gauna energiją skaidydami cukruss, riebalus ir amonorūgtis (laistelinis kvėpavimas). Aukštesniuojuose gyvūnuose, anglies dioksidas keliauja kraujuje iš kūno audinių į plaučius, kur jis yra iškvépiamas. Augaluose, naudojant fotosintezę, anglies dioksidas yra gaunamas iš atmosferos. Manoma, kad tai pagrindinės dujos, sukeliančios klimato šiltėjimą.

<http://deeptime.info/>

Interaktyvi nuoroda apie geologinio laiko
suvokimą ir palyginimą (anglų k.)

It's a
Fan!

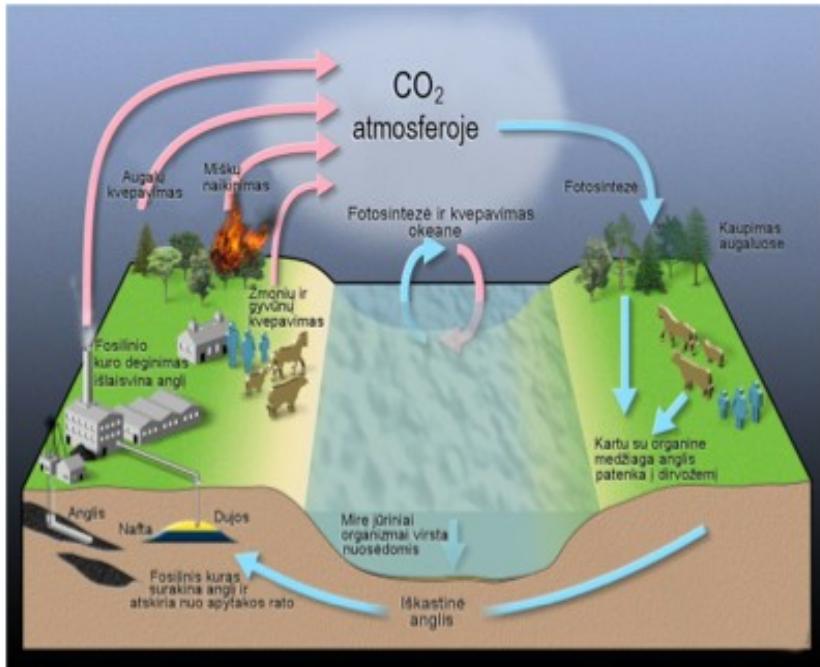
It's a
Spear!

It's
a Wall!

It's
a
Rope!

It's
a Snake!

It's a
Tree!

Pav. 3. CO₂ apytakos ratas.

Pav. 4. Seniausias žinomas placentinis žinduolis, rekonstruotas iš surastos žandikaulio dalies, buvo žiurkės dydžio ir gyveno dinozaurų šešelyje.

